

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ
MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

The Development of Model for the Teaching and Learning of Thai
Language for Career by Using MIA Teaching Strategies Based on Concepts
of Murdoch to Develop Thai Language Learning Skills for Students in
Vocational Certificate Level (Vocational Certificate) Year 1

(Received: April 27, 2020; Revised: June 17, 2020; Accepted: July 9, 2020)

กรวิภา ทรัพย์พร้อม^{1*} ทรงภพ ขุนมธุรส²

Kornwipa Subprom Songphop Khunmathurot

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน
และเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ จำนวน 30 คน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการฟังและ
ดูสารในงานอาชีพ จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง แบบทดสอบประเมินทักษะการเรียนรู้การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน จำนวน 30 ข้อ เวลา 2 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย
รวมเท่ากับ ($\bar{X} = 4.53$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะ
การเรียนรู้ทางภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 9.10 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยหลังเรียนสูง
กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
คำสำคัญ: แบบแผนการเรียนการสอน กลวิธีการสอนแบบ MIA ทักษะการเรียนรู้

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Faculty of Education, Naresuan University

* e-mail: Konvipa.1212@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Faculty of Education, Naresuan University

Abstract

This research aims to develop the teaching patterns in Thai for careers with MIA's teaching strategies. It's comparing the development of educational skills before and after studying and comparing the development of educational skills compared to the criteria of 70 percent. The sample used for research include vocational diploma the 1st year, 30 students in Department of Mechanic, the 2nd semester 2019. The research tools include a lesson plan on listening and viewing career substances 4 plans for 8 hours. The test for listening, speaking, reading, and writing skills by 30 items. for 2 hours. The data collection can be done by using a lesson plan with an average total value of ($\bar{X} = 4.53$) is suitable for most levels. Comparison of Thai language learning skills development after studying the average cost of 21.46 as 9.1 percent, it was significantly more statistical at the .05 level in the comparison of Thai language learning skills development. The average cost of 70 per cent is higher than the 1.07 and 21.46 percent.

Keywords: Instructional, MIA Teaching Strategies, Learning Skills

บทนำ

ภาษาไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่ายิ่งของคนไทย คนไทยใช้ภาษาไทยสำหรับการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การติดต่อกิจการงานต่าง ๆ และใช้ในการศึกษาหาความรู้ เป็นต้น ภาษาสามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความเข้าใจ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยทุกคน เพราะเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด วัฒนธรรม และใช้สำหรับติดต่อสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจ ฉะนั้นในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ได้ ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายนั้น จะต้องครอบคลุมทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งสี่ทักษะนี้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ความคิด ได้ดีก็จะ ประสบความสำเร็จในชีวิต (จิรวัดน์ เพชรรัตน์, 2560 : 50) สอดคล้องกับ กาญจนา นาคสกุล (2550 : 3) กล่าวว่า การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถือเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีบทบาท ในการเรียนรู้ และเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของผู้เรียน ครูจึงต้องให้ความสำคัญ และจำเป็นต้องสอนควบคู่กันไป จึงนับว่าเป็นการปูพื้นฐานของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญอย่างมาก ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและช่วยกันพัฒนาทักษะของผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานและช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้มแข็งทางภาษาและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่า การใช้ภาษาไทยยังมีปัญหาหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็เริ่มเกิดในกลุ่มบุคคลที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประกอบอาชีพ ดังที่ ชลธิชา หอมพุ่ม (2557 : 35) กล่าวว่า ปัจจุบันภาษาไทยถึงกาลวิฤติเสื่อมโทรมลงทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด” และได้ยกตัวอย่างกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาว่า ผู้อ่านข่าวทางสื่อมวลชนหลาย ๆ คน อ่านผิด ๆ ในวงการต่าง ๆ มีผู้เขียนหนังสือผิดอยู่มาก และยังมีความเจริญทางเทคโนโลยีเข้ามาสู่วงวิชาการอย่างรวดเร็ว การอ่านและการเขียนภาษาไทยก็ทรุดโทรมลงมาก

นอกจากปัญหาที่เกิดจากผู้ใช้ภาษาไทยแล้วยังรวมไปถึงปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้วย โดยผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตต์ ได้ประสบปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยครูผู้สอนสังเกตเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่กำลังประสบปัญหาทักษะด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วยทักษะการฟัง คือ ขาดทักษะการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องขณะที่ฟัง ส่งผลให้ตีความหมายของเรื่องราวต่าง ๆ เปลี่ยนไป ไม่สามารถสรุปเรื่องจากการฟังได้ อีกทั้งทักษะการพูดในการสื่อสารกับบุคคลอื่น หรือการพูดนำเสนองานที่ยังไม่เป็นไปตามหลักการ หรือวิธีการที่ถูกต้อง รวมถึงปัญหาการด้านการอ่านและการเขียนที่ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ จากการอ่าน และการเขียน ได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้การทำกิจกรรมจะไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ คณะกรรมการทำแบบทดสอบของนักเรียนจะลดน้อยลงตามลำดับ เพราะอาจจะเกิดจากการขาดทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลงเรื่อย ๆ ครูผู้สอนเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้นั้น ครูอาจจะต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและแปลกใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่เป็นคนรุ่นใหม่ด้วย

นภดล เลือดน้กรบ (2560 : 72) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 บทบาทของครูผู้สอนที่สำคัญ คือ การเรียนรู้บุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นเด็กยุคใหม่ (Generation Z) กระบวนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” ซึ่งครูอาจไม่จำเป็นต้องจัดการเรียนการสอน แต่ครูผู้สอนจะเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ หรือค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากภายในจิตใจและสมองของผู้เรียนเองโดยครูทำหน้าที่เพียงช่วยแนะนำ ช่วยออกแบบกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ สอดคล้องกับ ประภัสสร ไชยธา (2560 : 103) ที่กล่าวว่า ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 วิธีการที่ผู้เรียนสื่อสารกับเพื่อน ๆ การรับรู้และแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินชีวิตแตกต่างจากในยุคของพ่อแม่หรือครูเป็นอย่างมาก ไม่เฉพาะเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น แต่รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วไร้ขีดจำกัด หน้าที่ของผู้ใหญ่ คือ การเตรียมบุตรหลานให้พร้อมสำหรับงานและอาชีพใหม่ ๆ ที่จะเกิดในอนาคตและอาจไม่มีอยู่ในปัจจุบัน เด็ก ๆ จึงต้องได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้

ปัญหา การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ความร่วมมือการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ การสื่อสารสารสนเทศ การเท่าทันสื่อ คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีพและการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 ต่อไป ซึ่งการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้แก่ผู้เรียน ก็คือ การจัดกิจกรรมการสอนแบบ บูรณาการ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบวิธีการสอนที่จะมาช่วยพัฒนาความสามารถทางทักษะภาษา ทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน โดยผู้วิจัยเห็นว่า กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ด็อค (Murdoch Integrated Approach, MIA) มาพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งกลวิธีการสอนแบบ MIA มีขั้นตอน การในการเรียนรู้ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) การทำความเข้าใจ ในคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) การทำความเข้าใจ เนื้อเรื่อง (Understanding the Text) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer) การทำ แบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) และการประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction)

เห็นได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของ สุภรณ์ หนูกิ่ง (2544 : 44) เรื่องการสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.41/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังใช้ชุด การสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากการศึกษาแนวคิด วิธีการสอน และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำกระบวนการทั้ง 7 ขั้นตอนมาปรับใช้ดังนี้ ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนโดยการถามนำเรื่องอื่น ๆ ก่อนเข้าสู่เนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวซึ่งถือเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง ขั้นการทำความเข้าใจ ในคำศัพท์ ครูผู้สอนจะมุ่งประเด็นให้ผู้เรียนศึกษาคำยากจากเนื้อหาที่กำลังจะเรียน เพื่อหาข้อมูลความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้น ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราว พร้อมจับประเด็นสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนจับกลุ่มวิเคราะห์ ตีความ และประเมิน ค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ให้ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวผ่าน รูปแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อฝึกทักษะด้านการพูด ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและ เรียงโครงสร้างอนุเฉท เมื่อผู้เรียนสามารถเรื่องรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจก็จะเข้าสู่กระบวนการทดสอบ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้จากการนำเสนอสู่ทักษะกระบวนการเขียนสรุปเรื่องราว ขั้นการประเมิน ผลและการแก้ไข ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการจัดการเรียนรู้และร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาด ที่เกิดจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำกลวิธีการสอนแบบ MIA มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมด้านทักษะทางภาษา และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทางภาษาไทย อีกทั้งจะได้นำทักษะที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในรายวิชาอื่น ๆ หรือในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ที่พัฒนารูปแบบแล้ว
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA
3. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA กับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสม
2. ผลจากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลจากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจัดตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 หมวดสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ด้านประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ จำนวน 150 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

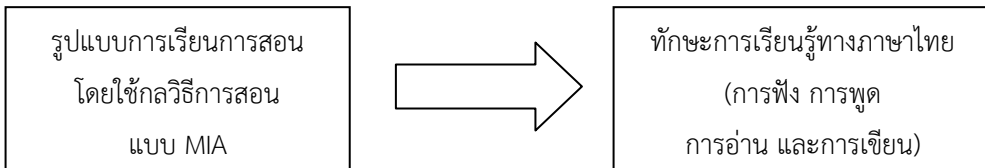
3.1 ตัวแปรต้น รูปแบบการเรียนการสอนโดยกลวิธีการสอนแบบ MIA

3.2 ตัวแปรตาม ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาทุกวันพุธของสัปดาห์ ช่วงเวลา คือ 13.30 – 15.30 น. รวมเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง และทดสอบประเมินทักษะทางการเรียนรู้ 2 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ จำนวน 150 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA

1.1 ศึกษาและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA มีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน สนทนาอภิปรายซักถาม คาดเดาเรื่องจากสื่อที่กำหนดให้ ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์ ครูเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่องอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง อ่านเรื่องแล้วสรุปพร้อมตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ทำแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนสร้างแผนผังความคิด แผนภูมิ ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต เรียงประโยคจากการวิเคราะห์ที่ได้ใจความที่สมบูรณ์ ขั้นการวัดและประเมินผล ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไขสนทนาและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่วิเคราะห์ และนำเสนอ ตรวจสอบงานปรับปรุงแก้ไข

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหา กิจกรรม และการวัดประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการสอนในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อ การวัดผลประเมินผล แล้ววิเคราะห์ “ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง”

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาไทย ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

2.3 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่เคยเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

2.5 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ ได้แก่ การตรวจสอบค่าความยาก คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดโดยใช้เกณฑ์ความยากซึ่งมีผลการทดลองระหว่าง 0.20 - 0.80 และการตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimina-

tion) คือ การตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้เพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ธีรศักดิ์ อุณารมณฺ์เลิศ, 2549 : 61) ซึ่งการคัดเลือกข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 1.00

2.6 การตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย 30 ข้อ โดยใช้วิธีการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach), (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 125)

2.7 นำแบบทดสอบด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยการทดสอบก่อนทดลองและทดสอบหลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแบบทดสอบด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาใช้ทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่เคยเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำผลจากการทดสอบด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาวิเคราะห์คำตอบเพื่อสำรวจความเข้าใจ

3. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกลวิธี MIA เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน

4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาใช้ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าคุณภาพความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการประมาณค่าหรือระดับความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test)

2.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีผลความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2.2 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย ซึ่งมีผลการทดลองระหว่าง 0.83 – 1.00 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ซึ่งการคัดเลือกข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40 – 1.00 และการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์

แอลฟา ของครอนบาค มีผลค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.768

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ MIA วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการประมาณค่าหรือระดับความคิดเห็น ต้องหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

4.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ แบบบรรยายข้อ

4.5 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (rtt) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค

4.6 การทดสอบค่าที (t- test)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 9.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ทั้ง 7 ขั้นตอน ซึ่งการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อคมีการผสมผสานทักษะการเรียนรู้ทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2546 : 150) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาต้องคัดเลือกเนื้อหาที่เอื้อต่อการบูรณาการทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา กระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความหมาย บอกรายละเอียดของข้อมูล ตลอดจนสามารถพัฒนาการเขียน สรุป เรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ และสามารถเขียนข้อความในระดับบอญเหตุ (Paragraph) ได้ และในแต่ละขั้นตอนผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ดังนี้ ชั้น 1 การถามนำก่อนการอ่าน ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนโดยการถามนำเรื่องอื่น ๆ ก่อนเข้าสู่เนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัว ซึ่งถือเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง ชั้น 2 การทำความเข้าใจในคำศัพท์ ครูผู้สอนจะมุ่งประเด็นให้ผู้เรียน ศึกษาคำยากจากเนื้อหาที่กำลังจะเรียน เพื่อหาข้อมูลความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น ชั้น 3 การอ่านเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราว พร้อมจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ชั้น 4 การทำความเข้าใจ เนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนจับกลุ่มวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ ชั้น 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ให้ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวผ่านรูปแบบการนำเสนอ หน้าชั้นเรียนเพื่อฝึกทักษะด้านการพูด ชั้น 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้าง บอญเหตุ เมื่อผู้เรียนสามารถเรื่องรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจก็จะเข้าสู่กระบวนการทดสอบโดยใช้แบบ ฝึกทักษะการเรียนรู้จากการนำเสนอสู่ทักษะกระบวนการเขียนสรุปเรื่องราว ชั้น 7 การประเมินผลและการแก้ไข ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 พบว่า คะแนนผลการสอบหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ทั้ง 7 ขั้นตอน สามารถช่วยพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดีและมีผลการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับ อรพัทธ ศิริแสง (2558 : 53-54) เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA พบว่า หลังการสอนด้วยวิธีสอนอ่าน แบบ MIA แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับผลการเรียนโดยมากอยู่ใน ระดับดี รวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับมาก วิธีสอนอ่านแบบ MIA จึงน่าจะเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะนำมาจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ เพราะมีขั้นตอนในการอ่านที่ชัดเจน และแต่ละขั้นตอนนี้จะช่วยให้นักเรียน เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะการตอบคำถามที่แทรกอยู่ในแต่ละย่อหน้านั้นจะสามารถ ช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญได้ และส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปสรุปเรื่องราว

ที่อ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น

3. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการและกลวิธีการสอนแบบ MIA เข้ามามีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนรู้จึงทำให้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ ชุตินา ปาสมท์ และ ปริณ ทนันทชัยบุตร (2558 : 45-46) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 70.27 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการทักษะทางการเรียนรู้เป็นอย่างดี ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญ ทั้งนักเรียนยังชอบและรู้สึกสนุกสนานกับวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถแสดงความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทยและภาษาอื่น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ในแต่ละชั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเรื่องเวลาในการจัดกิจกรรมหรือการเรียนรู้ให้เพียงพอ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ทุกครั้งควรคำนึงถึงสื่อโสตทัศนูปกรณ์ เพราะมีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ห้องเรียนมีขนาดใหญ่และสามารถเก็บเสียงได้พอสมควร เพราะในทุกชั้นของกระบวนการเรียนรู้และในแต่ละกิจกรรมนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตลอดเวลาจึงมักจะมีเสียงดัง ซึ่งอาจจะรบกวนชั้นเรียนอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ไปปรับใช้และพัฒนา นักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ

2. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ไปปรับใช้ในการสร้างสื่อ CAI หรือนวัตกรรมที่สามารถสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนได้

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: กรมฯ
- กาญจนา นาคสกุล. (2550). *รอบรู้ภาษาไทย เล่ม 1 รวมความรู้ภาษาไทยสำหรับผู้ใช้ภาษาไทยทุกคน ข้อคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2560). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 14(3), 49-62.
- ชลธิชา หอมฟุ้ง. (2557). *ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีลัจฉลี เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- ชุตินา ปาสนนท์ และ ปริณ ทนันชัยบุตร. (2558). การศึกษาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของ เมอร์ต็อค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 8(4), 45 - 46.
- ธีระศักดิ์ อุ่ณอารมณเลิศ. (2549). *เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล เลือดนักรบ. (2560). ICT : เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรดิตถ์*, 9(1), 70-80.
- ประภัสสร ไชยถา. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการเขียน และทักษะ การนำเสนอสาระภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project based learning) นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 10(3), 101-118.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภรณ์ หนูกึ่ง. (2544). *การสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.